

Uchwała Komisji ds. Postępowania Habilitacyjnego
dr Justyny Ciesielczuk
zawierająca opinię wraz z uzasadnieniem

Komisja ds. postępowania habilitacyjnego dr Justyny Ciesielczuk w dziedzinie Nauk o Ziemi, w dyscyplinie geologia, została powołana przez Centralną Komisję do Spraw Stopni i Tytułów, w dniu 6 listopada 2014 roku. Jednocześnie Centralna Komisja wyznaczyła Radę Wydziału Nauk o Ziemi Uniwersytetu Śląskiego do przeprowadzenia w/w postępowania habilitacyjnego.

W skład Komisji habilitacyjnej weszli:

Przewodnicząca Komisji:	prof. dr hab. Ewa Słaby (Instytut Nauk Geologicznych PAN)
Sekretarz Komisji:	dr hab. Jolanta Burda (Uniwersytet Śląski)
Recenzenci:	dr hab. inż. prof. AGH Marian Wagner (Akademia Górniczo-Hutnicza w Krakowie) prof. dr hab. Ryszard Kryza (Uniwersytet Wrocławski) dr hab. inż. prof. UŚ Evgeny Galuskin (Uniwersytet Śląski)
Członkowie Komisji:	prof. dr hab. inż. Barbara Kwiecińska (Akademia Górniczo-Hutnicza w Krakowie) dr hab. Aleksandra Gawęda (Uniwersytet Śląski)

Pani dr Justyna Ciesielczuk przedstawiła, jako swoje główne osiągnięcie naukowe do oceny w postępowaniu habilitacyjnym, cykl powiązanych ze sobą publikacji opatrzonych wspólnym tytułem: „Przeobrażenia termiczne materiału odpadowego na zwałowiskach powęglowych na Śląsku w świetle klasycznych i eksperymentalnych badań mineralogicznych”. Cykl publikacji obejmuje:

Wiodące publikacje:

1. **J. Ciesielczuk**, Ł. Kruszewski, J. Majka (2014): Comparative mineralogical study of thermally-altered coal-dump waste, natural rocks and the products of laboratory heating experiments (*“Thermally-changed coal waste as an analogue of natural-environment rocks – a comparative study of dump and experimental materials”* – nazwa podana w dokumentach).

International Journal of Coal Geology, DOI information: 10.1016/j.coal.2014.08.013; dostępny on-line od 7.09.2014: *IF (2014) = 3,313, 35 punktów MNSiW według kryteriów z dnia 17.12.2013. Udział własny: 45%.*

2. **J. Ciesielczuk** (2015, w dokumentach 2014): Coal mining and combustion in the coal-waste dumps of Poland. Elsevier Publication: Coal And Peat Fires: A Global Perspective, Volume 3, Edited by Glenn B. Stracher, Anupma Prakash, Ellina V. Sokol, <http://dx.doi.org/10.1016/B978-0-444-59509-6.00016-8>;

3. **J. Ciesielczuk**, G. Bzowska, M. Paszkowski (2015, w dokumentach 2014) Mineral transformations and actinide transport: combustion metamorphism in the Wojkowice coal waste dump, Upper Silesian Coal Basin, Poland. Elsevier Publication: Coal And Peat Fires: A Global Perspective, Volume 3, Edited by Glenn B. Stracher, Anupma Prakash, Ellina V. Sokol, <http://dx.doi.org/10.1016/B978-0-444-59509-6.00017-X>. *Udział własny: 80%.*

4. M. Misz-Kennan, M. Fabiańska, **J. Ciesielczuk** (2015, w dokumentach 2014): Thermal transformations of waste rock at the Starzykowice coal waste dump, Poland. Elsevier Publication: Coal And Peat Fires: A Global Perspective, Volume 3, Edited by Glenn B. Stracher, Anupma Prakash, Ellina V. Sokol, <http://dx.doi.org/10.1016/B978-0-444-59509-6.00014-4>; *Udział własny: 30%.*

5. **J. Ciesielczuk**, M. Misz-Kennan, J.C. Hower, M.J. Fabiańska (2014): Mineralogy and geochemistry of coal wastes from the Starzykowice coal-waste dump (Upper Silesia, Poland). International Journal of Coal Geology, 127, 42-55.

<http://dx.doi.org/10.1016/j.coal.2014.02.007>; *IF (2014) = 3,313, 35 punktów MNSiW według kryteriów z dnia 17.12.2013. Udział własny: 55%.*

6. M. Fabiańska, **J. Ciesielczuk**, Ł. Kruszewski, M. Misz-Kennan, D. R. Blake, G. Stracher, I. Moszumańska (2013): Gaseous compounds and efflorescences generated in self-heating coal-waste dumps – A case study from the Upper- and Lower Silesian Coal Basins (Poland). International Journal of Coal Geology, 116–117: 247-261. *IF (2013) = 2,976, 35 punktów MNSiW według kryteriów z dnia 17.12.2013, ilość cytowań wg Web of Science: 2, wg Scopus: 4. Udział własny: 22%.*

7. M. Misz-Kennan, **J. Ciesielczuk**, A. Tabor, 2013 - Coal-Waste Dump Fires of Poland. Elsevier Publication: Coal and Peat Fires: A Global Perspective, Volume 2, Edited by Glenn B. Stracher, Anupma Prakash, and Ellina V. Sokol <http://dx.doi.org/10.1016/B978-0-444-59412-9.00015-6>, p. 234-311. *Udział własny: 40%.*

Pozostałe publikacje recenzowane:

1. **J. Ciesielczuk**, J. Janeczek, S. Cebulak, 2013 - Przebieg i przyczyny endogenicznego pożaru węgla kamiennego na zrekultywowanym składowisku odpadów komunalnych w Katowicach. *Przegląd Geologiczny*, 61, 12: 764-772. 7 punktów MNSiW według kryteriów z dnia 17.12.2013 *Udział własny: 80%*.
2. **J. Ciesielczuk**, A. Czyłok, S. Cebulak, 2011 - Sukcesja roślinna oraz gigantyzm obserwowane na palącej się hałdzie w Katowicach-Wielowcu, Polska. *Documenta Geonica* 2011/1, 51-54. *Udział własny: 55%*.
3. **J. Ciesielczuk**, S. Cebulak, 2011 - Przydatność analizy termicznej do badań zmienionych termicznie odpadów powęglowych na przykładzie zwałowiska w Wojkowicach, Górnośląskie Zagłębie Węglowe, Polska. *Documenta Geonica* 2011/1, 43-50. *Udział własny: 70%*.

Wybrane abstrakty konferencyjne:

1. Ł. Kruszewski, **J. Ciesielczuk**, 2013 - Anthropogenic analogues of geological processes – a case of burning post-mining dumps as shown by natural samples and thermal experiments. 30th Annual Meeting of The Society for Organic Petrology, 1-4th September 2013' Poland: 32. *Udział własny: 50%*.
2. **J. Ciesielczuk**, Ł. Kruszewski, J. Majka, 2013 - Experimental study of the thermal transformation of siderite from the coal waste dump in Katowice-Wielowiec, Poland. *Mineralogia - Special Papers*, 41: 36. *Udział własny: 45%*.
3. **J. Ciesielczuk**, 2013 - Behaviour of mineral phases during combustion of coal waste dumps – experimental study. Goldschmidt 25-30.08.2013 Florencja, Włochy; DOI: 10.1180/minmag.2013.077.5.3: 889.
4. **J. Ciesielczuk**, 2008 - Ellestadite-(F) - a mineral formed in the overburned coal dump (Upper Silesian Coal Basin). *Mineralogia*, 32: 54.

Podsumowując, wybrane publikacje ukazały się w: czasopiśmie *Journal of Coal Geology*, ujętym w bazie *Journal Citation Reports (JCR)*; 3 artykuły), czterotomowej monografii Elseviera, poświęconej pożarom węgla i torfu (4 artykuły), oraz w czasopiśmie polskojęzycznych (3 artykuły). Publikacje te są efektem badań prowadzonych od 2007 roku na palących się zwałowiskach powęglowych i finansowanych z projektów: KBN, NCN oraz badań statutowych i własnych WNoZ UŚ. Wyniki tych badań były prezentowane na 9-ci konferencjach międzynarodowych i 6-ci krajowych (19 abstraktów konferencyjnych).

Recenzenci przesłali swoje recenzje w następujących terminach: prof. dr hab. Ryszard Kryza w dniu 29.12.2014 r., dr hab. inż. prof. AHG Marian Wagner w dniu 7.01.2015r. oraz dr hab. inż. prof. UŚ Evgeny Galuskin w dniu 07.01.2015 r.

Opinia

Wszystkie trzy nadesłane recenzje są pozytywne. Oceny merytoryczne głównego osiągnięcia naukowego, przedstawionego jako praca habilitacyjna, kończą się jednoznacznymi wnioskami, iż przedstawiona praca spełnia całkowicie ustawowe wymogi stawiane pracy habilitacyjnej, gdyż cechuje ją nowatorstwo badawcze, a poprzez uzyskane wyniki i ich interpretację wnosi ona istotny wkład w rozwój dyscypliny. Wysoką ocenę we wszystkich trzech recenzjach zyskał również dorobek naukowy Habilitantki, jej praca dydaktyczna jak i osiągnięcia organizacyjne. Te dwa powody zadecydowały o postawieniu przez wszystkich trzech recenzentów końcowej jednoznacznej konkluzji, że wniosek dr Justyny Ciesielczuk o nadanie jej stopnia doktora habilitowanego jest w pełni uzasadniony.

Ocena osiągnięcia naukowego będącego podstawą wszczęcia postępowania habilitacyjnego

Wszyscy recenzenci, w swoich końcowych wnioskach, oceniają to osiągnięcie pozytywnie, akcentując wysoką wartość merytoryczną przedstawionej rozprawy.

Dr hab. inż. prof. UŚ E. Galuskin rozpoczyna omówienie pracy habilitacyjnej od podkreślenia doboru prac: „Stwierdzam, że przedstawione publikacje obejmujące okres ostatnich 7 lat (2008 - 2014) tworzą spójną całość uzasadniającą wspólny tytuł właściwie oddający istotę podjętego problemu naukowego”.

Recenzenci zgodni są w ocenie ważności podejmowanej tematyki badawczej. Kierunki poznawcze prezentowane w rozprawie habilitacyjnej można określić następująco (za recenzją dr hab. inż. prof. AGH M. Wagnera):

„1. określenie przyczyn i uwarunkowań samozapalania się węgla kamiennego składowanego w hałdach, zachodzące tutaj procesy i mechanizmy przeobrażeń mineralnych składników płonnych skał węglowych i węglistych oraz czynniki wpływające na zainicjowanie oraz przebieg pożarów hałd,

2. opracowanie sposobów zapobiegania endogenicznym pożarom składowisk odpadów powęglowych, sposobów gaszenia, a później rekultywowania zwałowiska,

3. oddziaływanie palących się zwałowisk na bezpośrednie środowisko wodne, glebowe, roślinność i zbiorowiska ludzkie poprzez analizę przemieszczania się skażenia wywołanego generowanymi przez pożary gazami, parami węglowodorów i ich pochodnych oraz przez

migrację pierwiastków toksycznych. Każdy z tych kierunków jest ważny i zawiera istotny aspekt: naukowy (1) oraz praktyczny, oparty na podstawach naukowych w zastosowaniu do problemów społecznych aglomeracji miejskich dotkniętych działalnością górnictwa węgla kamiennego (2). Dr hab. inż. Prof. AGH M. Wagner zauważa również: „Wnikliwe badania Habilitantki są niewątpliwie dużym i znaczącym wkładem w szczegółowe naukowe rozpoznanie tego typu sztucznych złóż.”

Wszyscy recenzenci wskazują liczne osiągnięcia będące wynikami przeprowadzonych badań we wskazanych powyżej obszarach. Wyniki te można posumować następująco (za recenzją prof. dr hab. R. Kryzy): „(1) duże znaczenie ilości węgla oraz obecności pirytu, syderytu oraz kwarcu na przemiany termiczne materii mineralnej w skale płonnej; (2) jaki jest mechanizm przeobrażeń termicznych skał i minerałów spowodowanych pożarami węgla (m.in. indialit czy mulit jako wskaźniki procesów zachodzących w zapożarowanej części składowiska); (3) w jaki sposób migrują miejsca aktywne termicznie oraz jaka jest efektywność stosowanych sposobów gaszenia. I dodaje „Habilitantka była inicjatorką badań prowadzonych przez specjalistów z innych dziedzin, takich jak biologia, geofizyka, petrologia węgla, chemia organiczna i nieorganiczna na palących się zwałowiskach powęglowych. Efektem prac Habilitantki jest m.in. zaproponowana generalizacja procesów zachodzących w odpadach powęglowych. Opublikowane wyniki wnoszą do literatury światowej ważne informacje nt. efektów pirometamorfizmu na hałdach węglowych w Polsce”. Bardzo podobne stwierdzenie znajduje się w recenzji dr hab. inż. prof. UŚ E. Galuskin. Podkreśla on interdyscyplinarny charakter badań: „Dr J. Ciesielczuk, w celu uzyskania pełnego spektrum danych, była inicjatorką różnorodnych badań i prac monitoringowych na pograniczu różnych dziedzin takich jak biologia, ekologia, geofizyka, petrologia węgla, chemia organiczna i nieorganiczna na palących się zwałowiskach powęglowych.”

Ponadto dr hab. inż. prof. UŚ E. Galuskin zwraca uwagę na szereg jednostkowych, ale bardzo ważnych osiągnięć: „warte podkreślenia są konkretne osiągnięcia dr J. Ciesielczuk w dziedzinie mineralogii skał pirometamorficznych: 1) w oliwinach z buchitów i paraliw stwierdzono wysokie zawartości członu końcowego kalcio-oliwinu (wskaźnik temperatury); 2) określono temperaturę początku krystalizacji indialitu ok. 1070°C; 3) opisano nietypowe, jednoskośne pirokseny z dużą zawartością członów końcowych kusziroitu oraz esseneitu; 4) w eksperymentach otrzymano nietypowe wysokomagnezowe pirokseny (enstatyt?) z dużą zawartością członów końcowych: $MgAlAlSiO_6$ oraz $MgFe_3+AlSiO_6$ (niskie zawartości Ca w protolicie?); 5) otrzymano nietypowe plagioklasy z dużą zawartością Mg i Fe

(geotermometr?); 6) po raz pierwszy zostały stwierdzone analogi murashkoitu oraz harmunitu, odkryte w 2013 roku w pirometamorficznych skałach formacji Hatrurim”.

Równie ciekawe jest posumowanie osiągnięć Habilitantki dokonane przez dr hab. inż. prof. AGH M. Wagnera. Jest ono przedstawione w kilku punktach:

- „opracowania kryteriów wyboru optymalnej metodyki badań mineralogicznych i petrograficznych hałd powęglowych, poprzez badania terenowe i przeprowadzenie testów laboratoryjnych,

- możliwość szczegółowej identyfikacji faz mineralnych przy pomocy standardowych metod, a powstających na różnych etapach przeobrażenia termicznego,

- sformułowania zależności dotyczących samonagrzewania się węgla i jego samozapłonu w zwałach powęglowych, które można będzie wykorzystać przy badaniu nieznanymi jeszcze obiektów tego rodzaju (podobieństwo litologiczne i petrograficzne odpadów skalnych, w tym skład macerałowy resztek węgla i stopień jego uwęglenia, obecność siarczków i węglanów, geometria hałd, itp.).

- kierunki migracji pierwiastków śladowych i rzadkich w obrębie hałd odpadowych.

Recenzent dodaje również: „Bardzo ważnym uzupełnieniem wymienionych wyżej badań jest unikalny kierunek, dotyczący jakościowej i ilościowej analizy gazów i par pirolitycznych wydzielanych w wyniku endogenicznych pożarów hałd powęglowych.”

Recenzent silnie akcentuje prawidłowość i ciekawe podejście metodologiczne, jakie charakteryzuje wszystkie prace Habilitantki. Wszyscy recenzenci podkreślają łączenie badań nad materiałem naturalnym z badaniami eksperymentalnymi, modelującymi procesy, jako unikatowe i o szczególnym znaczeniu dla rozpatrywanych zagadnień.

Ocena pozostałych osiągnięć naukowych

Wszyscy recenzenci bardzo pozytywnie również zaopiniowali dorobek naukowy Habilitantki. Dr Justyna Ciesielczuk opublikowała łącznie 82 prace naukowe, z czego 30 artykułów naukowych oraz 46 abstraktów po uzyskaniu stopnia doktora w roku 2000.

Z 30 artykułów, 9 ukazało się w czasopismach rejestrowanych w bazie Web of Sciences oraz 13 według bazy Scopus, reszta w recenzowanych czasopismach. Wszystkie publikacje były cytowane 71 (Scopus), 59 (Web of Sciences) oraz 107 (Harzing's Publish or Perish) razy. Wskaźnik Hirsha wynosi 3 (Web of Sciences), 4 (Scopus) i 5 (Harzing's Publish or Perish) (za recenzją dr hab. inż. E. Galuskina). Parametry te recenzenci uznają za dobre.

Prof. dr hab. R. Kryza wymienia następujące osiągnięcia jako najbardziej jego zdaniem znaczące:

- pracę na temat geochemii kompleksu kopuły Śnieżnicko-Orlickiej,
- prace dotyczące „problematyki zmian hydrotermalnych w granitach, na przykładzie masywów Strzelina i Karkonoszy. Efektem tych badań jest 8 prac, z których jedną z ważniejszych jest: *„Chlorite of hydrothermal origin formed in the Strzelin and Borów granites (Fore-Sudetic Block, Poland)”*, w której autorka potwierdziła skuteczność termometru chlorytowego. W tym czasie ukazały się również dwie dalsze prace nad hipergenicznymi minerałami strefy utlenienia złóż polimetalicznych, w których autorka stwierdziła obecność podstawień wielu pierwiastków w strukturach tych minerałów.”
- prace dotyczące mineralogii dickitu, „które potwierdzają szerokie zainteresowania naukowe Habilitantki”.
- „publikacje będące efektem Polskich Wypraw Naukowych do Peru, w których trzykrotnie brała udział. W oparciu o wysokogórskie prace terenowe opracowała m.in. mineralizację siarczanową wokół gejzeru u stóp wulkanu Hualca Hualca (6025 m n.p.m.), gdzie stwierdziła m.in. obecność dość rzadkich minerałów: *alunogen*, *kopiapit*, *coquimbit*, *tschermigit*, *boussingaultyt*, *pickeringit*, *mohryt* i *rozenit*. Przygotowywane są też publikacje nt. składu wód termalnych występujących w rejonie Rio Colca oraz przeobrażeń termalnych formacji Ashua na kontakcie z intruzją dacytu.”

Szczegółową analizę osiągnięć dr hab. inż. prof. AGH M.Wagner ujmuje w sposób bardziej przekrojowy:

„W tematyce badawczej Dr Justyny Ciesielczuk dominują:

- zagadnienia mineralogiczne skał magmowych (masywów granitowych w kraju i porównania z zagranicznymi) oraz przeobrażeń hydrotermalnych, wykonywane przy użyciu bogatego zestawu metod fazowych,
- mineralne zmiany wietrzeniowe złóż polimetalicznych ze szczególnym uwzględnieniem podstawień diadochowych minerałów,
- zagadnienia wpływu warunków geotektonicznych na budowę masywów magmowych,
- badania mineralogiczne i tektoniczne w ramach opracowywania wyników wypraw naukowych do Peru, w tym zjawiska hydrotermalne prowadzące do powstawania ekstruzywnych skupień mineralnych.” Recenzent podkreśla doskonałość warsztatową prac.

Dr hab. inż. prof. UŚ E.Galuskin stwierdza: „Zarówno analiza statystyczna dorobku publikacyjnego jak i analiza jakości publikacji, wyraźnie wskazują na dynamiczny rozwój i znaczące osiągnięcia naukowe dr Justyny Ciesielczuk po uzyskaniu przez nią stopnia doktora.” I dalej stwierdza: „Należy podkreślić, że Justyna Ciesielczuk wykazała się cechami dobrego organizatora kompleksowych badań (zespoły badaczy z różnych dziedzin). Zasługuje

również na uznanie przeprowadzenie przez dr J. Ciesielczuk prac eksperymentalnych, rzadko stosowanych przy podobnych badaniach.”

Ocena działalności dydaktycznej i naukowo-organizacyjnej

Wszyscy recenzenci pozytywnie ocenili działalność dydaktyczną, popularyzatorską i organizacyjno-naukową dr Justyny Ciesielczuk. Uznanie recenzentów uzyskała działalność Habilitantki w zakresie organizacji wypraw międzynarodowych, uczestniczeniu w nich, publikowaniu zebranych podczas nich danych, oraz działalność popularyzatorska. Dr hab. inż. prof. AGH M.Wagner stwierdza: „Jako działalność popularyzatorską Habilitantka traktuje wygłoszenie 20 odczytów na posiedzeniach „Polskiego Towarzystwa Mineralogicznego” w Sosnowcu, „Polskiego Towarzystwa Geologicznego” w Krakowie i Sosnowcu, „Polskiego Towarzystwa Geograficznego”, Państwowego Instytutu Geologicznego w Sosnowcu i sesjach popularnonaukowych na Wydziale Nauk o Ziemi w Sosnowcu, Festiwalu Podróżniczym w Chorzowie, szkołach w Zawierciu i Bytomiu. To cenne, tak z punktu widzenia badawczego jak i popularyzatorskiego (choć nie znam szczegółów tych wystąpień), ale wysoka fachowość i profesjonalizm Prelegenta, moim zdaniem, gwarantuje także odpowiedni naukowy poziom”. Habilitantka organizowała również czynnie konferencje; w tym trzy o międzynarodowym zasięgu. Prof. dr hab. R.Kryza zaznacza: „współorganizowała 3 konferencje z udziałem autorów zagranicznych. Jestem współedytorem 7-miu książek publikowanych w ramach konferencji naukowych. Brała udział w 31 konferencjach naukowych, w tym 13 międzynarodowych. Wygłosiła na nich 19 referatów i zaprezentowała 26 posterów.”

Habilitantka była kierownikiem 3-ch projektów KBN i NCN, w 3-ch innych projektach NCN – wykonawcą. Prowadzi ona liczne zajęcia dydaktyczne; podejmuje się opieki nad pracami licencjackimi/magisterskimi. Za osiągnięcia naukowe i dydaktyczne czterokrotnie otrzymała nagrodę Rektora UŚ, a w roku 2014 otrzymała Medal Edukacji Narodowej.

Posiedzenie Komisji Habilitacyjnej (w dniu 20.01.2015 r.)

Działając zgodnie z Ustawą z dnia 18 marca 2011 r. o zmianie ustawy – Prawo o Szkolnictwie Wyższym, Ustawy o Stopniach Naukowych i Tytule Naukowym oraz o Stopniach i Tytule w Zakresie Sztuki, Komisja ds. postępowania habilitacyjnego dr Justyny Ciesielczuk zebrała się w dniu 20.01.2015 r. w składzie:

Przewodnicząca Komisji: prof. dr hab. Ewa Słaby (Instytut Nauk Geologicznych PAN)
Sekretarz Komisji: dr hab. Jolanta Burda (Uniwersytet Śląski)

Recenzenci: dr hab. inż. prof. AGH Marian Wagner (Akademia Górniczo-Hutnicza w Krakowie)
prof. dr hab. Ryszard Kryza (Uniwersytet Wrocławski)
dr hab. prof. UŚ Evgeny Galuskin (Uniwersytet Śląski)

Członkowie Komisji: prof. dr hab. inż. Barbara Kwiecińska (Akademia Górniczo-Hutnicza w Krakowie)
dr hab. Aleksandra Gawęda (Uniwersytet Śląski)

Na wstępie Przewodnicząca zebrania podała podstawowe informacje nt. dotychczasowego przebiegu procedury habilitacyjnej dr Justyny Ciesielczuk i poinformowała, że wszystkim członkom Komisji został udostępniony komplet dokumentów, wraz z trzema recenzjami.

W dalszej dyskusji, dotyczącej ocen wyrażonych w recenzjach, oraz przedstawienia własnych opinii członków Komisji nt. pracy habilitacyjnej oraz pozostałych osiągnięć naukowych, organizacyjnych i dydaktycznych Habilitantki, wzięli udział wszyscy członkowie Komisji (patrz protokół dyskusji).

Przewodnicząca Komisji, po upewnieniu się, że nie ma dalszych zgłoszeń do dyskusji, poprosiła o przystąpienie do głosowania nad końcowym wnioskiem, celem przedstawienia go Radzie Wydziału Nauk o Ziemi Uniwersytetu Śląskiego w Katowicach. Głosowany wniosek sformułowany był jako: „Czy jesteś za poparciem wniosku o nadanie dr Justynie Ciesielczuk stopnia naukowego doktora habilitowanego w dziedzinie Nauk o Ziemi, w dyscyplinie geologia.

W głosowaniu jawnym Komisja jednomyślnie poparła wniosek.

prof. dr hab. Ewa Słaby
dr hab. Jolanta Burda.....
dr hab. inż. prof. AGH Marian Wagner
prof. dr hab. Ryszard Kryza.....
dr hab. inż. prof. UŚ Evgeny Galuskin.....
prof. dr hab. inż. Barbara Kwiecińska.....
dr hab. Aleksandra Gawęda.....

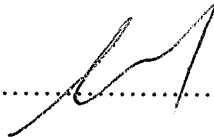
Uchwała Komisji

Komisja habilitacyjna – w głosowaniu jawnym, w obecności 7 jej członków uprawnionych do głosowania – jednomyślnie podjęła uchwałę o wystąpieniu do Rady Wydziału Nauk o Ziemi Uniwersytetu Śląskiego w Katowicach o nadanie dr Justynie Ciesielczuk stopnia doktora habilitowanego w obszarze wiedzy: nauki przyrodnicze, w dziedzinie: nauki o Ziemi, w dyscyplinie: geologia.

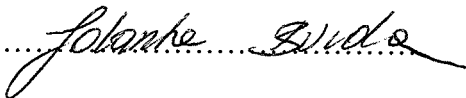
Uzasadnienie:

Uchwała została podjęta na podstawie wyniku głosowania przeprowadzonego zgodnie z przewidzianą procedurą, przy uwzględnieniu wszystkich trzech pozytywnych recenzji, jak również pozytywnych opinii wyrażonych w dyskusji przez członków Komisji.

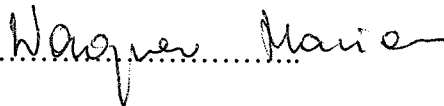
prof. dr hab. Ewa Słaby

dr hab. Jolanta Burda.....

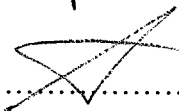
dr hab. inż. prof. AGH Marian Wagner

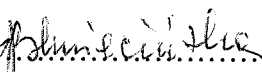
prof. dr hab. Ryszard Kryza.....

dr hab. Prof. UŚ Evgeny Galuskin.....

prof. dr hab. inż. Barbara Kwiecińska.....

dr hab. Aleksandra Gawęda.....

